

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814216680
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814216680.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a Ivety Martinákovovej vo veci starostlivosti o maloletú O. S., nar. XX.X.XXXX, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, dieťa rodičov U. Kratochvílovej, bytom PrH., o zverenie do osobnej starostlivosti a určenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. novembra 2014, č.k. 15P/53/2014-41 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o určení výživného zo strany otca na mal. O. a vo výroku o zročnom výživnom p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zveril mal. O. do osobnej starostlivosti matky. Otcovi dieťaťa uložil povinnosť platiť na výživu malol. O. mesačným výživným 80,- euro mesačne, počnúc 10.07.2014, ktoré výživné je p o v i n n ý platiť k rukám matky dieťaťa, mesačne vždy vopred, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca. Zameškané výživné za obdobie od 10.07.2014 do 30.11.2014 v sume 376,76 eur povolil otcovi dieťaťa splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 30,- euro mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody poskytnutých splátok pri vynechaní dvoch po sebe idúcich splátok s tým, že každá splátka je splatná v posledný deň toho-ktorého mesiaca. Ďalej upravil styk otca dieťaťa s mal. O. tak, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s malol. O. každý víkend v párnom týždni vždy v sobotu v čase od 12,00 hod. do 14,00 hod. a každý víkend v nepárnom týždni vždy v nedeľu v čase od 12.00 hod. do 14.00 hod., a to vždy za prítomnosti matky dieťaťa počas celého styku s tým, že sa na styk dostaví pred vchod bytu, kde býva matka a po ukončení styku si matka dieťa preberie. Matke dieťaťa uložil povinnosť dieťa na styk pripraviť a styk otcovi s dieťaťom za jej prítomnosti umožniť. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka dieťaťa sa podaným návrhom domáhala zverenia mal. O. do svojej osobnej starostlivosti a určenia výživného zo strany otca. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaného ustanovenia Zákona o rodine, keďže medzi rodičmi nedošlo ku komplexnej dohode o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, považoval súd za potrebné o návrhu matky rozhodnúť. Maloleté dieťa sa narodilo rodičom z ich družského vzťahu, pričom žili spoločne do novembra 2013, kedy sa vzťahy medzi nimi zhoršili a matka býva odvtedy s deťmi a aj s maloletou O. u svojej matky. U matky a v jej domácnosti neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti o maloletú, preto súd s prihliadnutím aj na súhlas otca a kolízneho opatrovníka zveril dieťa do jej osobnej starostlivosti. Pri určení výživného vychádzal z § 62 ods. 1,2,4,5 Zákona o rodine a zo základných zákonných kritérií pre určenie výživného podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Vyživovacia povinnosť otca ako osoby k výžive povinnej je prednostnou zákonnou povinnosťou a pokiaľ sa otec iným spôsobom na starostlivosti o dieťa osobným výkonom nepodieľa, musí byť jeho povinnosť výživy vyvážená finančným plnením. Otec dieťaťa je síce nezamestnaný, poberá len dávku v hmotnej núdzi 61,60 eur, avšak súd z tohto príjmu nevychádzal pri určení výživného a zohľadňoval tzv. potencionálny príjem otca, ktorý by dosiahol pri zachovaní posledného pracovného pomeru u zamestnávateľa Hella O. nad O.. Túto skutočnosť potvrdila súdu matka ako i dosahovaný príjem otca približne 400,- eur, ktorý dosahoval v takejto výške v čase keď žili v spoločnej domácnosti

v roku 2013. Matka uviedla, že otec sa pripravil sám o skončenie pracovného pomeru pre jeho pracovnú nedisciplinovanosť, preto súd vychádzal z príjmu 400,- eur, ktorý by otec dosahoval, keby sa o tento zárobok nepripravil. Pri jednej vyživovacej povinnosti, ktorú otec má by bolo bez vážnejších problémov v možnostiach otca podieľať sa na výžive maloletej sumou 80,- eur mesačne. Súd za tejto situácie nemôže akceptovať, že je nezamestnaný a má príjem len z dávky v hmotnej núdzi, pretože otec nepreukázal, že by mu možnosti zamestnania bránila objektívna okolnosť. Otec zostal v konaní nečinný, pretože na opakovanú výzvu tak pri doručovaní návrhu, ako i predvolania, aby ozrejmil svoje pomery a výdavky nereagoval. V tejto súvislosti súd poukázal aj na to, že otec bol v minulosti odsúdený aj za závažný úmyselný trestný čin a aj v súčasnej dobe sa vedie voči nemu trestné stíhanie v štádiu v konaní pred súdom, čo svedčí o jeho nezodpovednom prístupe k zabezpečeniu finančných prostriedkov. Matka poberá len rodičovský príspevok a rodinné prídavky na tri deti, pričom okrem O. má v opatere ďalšie dve deti vo veku 6 a 4 roky, na ktoré dostáva výživné 120,- eur mesačne, pričom otec inú vyživovaciu povinnosť nemá. Vzhľadom na uvedené súd určil otcovi vyživovaciu povinnosť od narodenia dieťaťa, pretože otec na jeho výživu od narodenia neprispel. Nedoplatok na výživnom za mesiac júl 2014 za dobu od narodenia dieťaťa 10.7.2014 do 31.7.2014 predstavuje 56,76 eur /80 eur : 31 dní x 22 dní/, za mesiace august, september, október, november 2014 je nedoplatok na výživnom 80 eur x 4 mesiace 320,- eur, teda nedoplatok na výživnom je 376,76 eur. Tento nedoplatok súd v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. povolil otcovi splácať spolu s bežným výživným v sume po 30,- eur mesačne. Pri úprave styku otca s dieťaťom /§ 25 ods. 2 Zákona o rodine/ súd taktiež vychádzal zo zistenia, že rodičia sa na styku dieťaťa s otcom nedohodli. Vzhľadom na vek dieťaťa necelých 5 mesiacov a skutočnosť, že dieťa je stále kojené a vyžaduje opateru matky, ktorá najlepšie pozná režim a potreby dieťaťa, súd upravil styk tak, že otec bude chodiť za dcérou každý víkend striedavo raz v sobotu a raz v nedeľu na čas dvoch hodín, a to za prítomnosti matky s tým, že sa dostaví pred vchod bytu matky. Súd pri tomto rozhodovaní zobrať zreteľ na doterajšie správanie otca, keď sa mal opakovane vyjadriť, že si dieťa môže zobrať ako sám chce a nikto mu v tom nezabráni bez toho, aby prihliadal na ohrozenie potrieb dieťaťa.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výroku o určení výživného a proti výroku o zročnom výživnom, podal v zákonnej lehote odvolanie otec mal. dieťaťa. Nesúhlasil s určenou výškou výživného na mal. O. v sume 80 eur mesačne, domáhal sa zmeny rozsudku súdu prvého stupňa v tejto časti tak, že bude zaviazaný na platenie výživného v sume 10 eur mesačne, a to až po vykonaní testov DNA, ktoré preukážu, že je otcom dieťaťa. Potvrdil, že pokiaľ pracoval v závode Hella O. nad O., mal príjem 400 eur mesačne, avšak z tohto zárobku splácal pohľadávku voči štátu za advokáta a výkon trestu, zrážku na stravu, takže mu v čistom zostávalo od 250 do 280 eur mesačne. V mesiaci september 2013 s ním zamestnávateľ rozviazal pracovný pomer ako s nadbytočnou silou a vtedy odišlo zo závodu viacero zamestnancov. Od tejto doby sa mu nepodarilo nájsť si nikde prácu vhodnú vzhľadom aj na jeho zdravotný stav. V súčasnosti poberá sociálne dávky vo výške 61,60 eur a stále je práceneschopný. Zo sociálnych dávok platí matke mesačne 30 eur na byt a elektrinu, takže mu zostáva na živobytie suma 31,60 eur. Poukázal na to, že matka poberá výživné v sume 120 mesačne na svoje dve deti, ktoré má s iným mužom a sú vo veku 6 a 4 roky, čo je po 60 eur na jedno dieťa, a on má platiť 80 eur mesačne na 6-mesačné dieťa, čo je značný nepomer. Má pochybnosti o svojom otcovstve k mal. Bianke, keď nevyklučuje tú skutočnosť, že matka mala aj pomer s bývalým priateľom Q. B..

Matka dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o výživnom ako vecne správny potvrdiť. Tvrdenia otca uvedené v odvolaní ohľadom ukončenia pracovného pomeru v závode Z. sú nepravdivé, pretože dôvodom ukončenia pracovného pomeru bolo porušovanie pracovnej disciplíny, nakoľko otec do zamestnania svojvoľne prestal chodiť a na základe toho s ním bol skončený pracovný pomer. Od tohto dňa si otec žiadne zamestnanie nehľadal aj napriek tomu, že vedel, že sa bude musieť starať o svoju dcéru. I keď je otec dlhodobo PN, jeho zdravotný stav nie je taký vážny, že by sa nemohol zamestnať, keďže vládze vysedávať v krčme. S bývalým priateľom Q. B., ktorý je otcom jej dvoch mal. detí W. a W. ukončila vzťah, pokiaľ bývalý partner Q. B. chodí k nej do bytu, chodí za účelom návštevy svojich detí. Tvrdenia otca o spochybňovaní otcovstva považovala za vymyslené a nepravdivé.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že na strane matky pri šetrení pomerov v domácnosti neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti o mal. O.. Otcovstvo k mal. O. bolo určené súhlasným vyhlásením

rodičov pred matričným úradom. Otcom navrhovaná suma vo výške 10 eur nezodpovedá minimálnemu rozsahu vyživovacej povinnosti.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti vo výroku o určení výživného otca na mal. O. a vo výroku o zročnom výživnom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm. a), § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Odvolaním nenapadnutých častí rozsudku, t.j. výrokom, ktorým bola mal. O. zverená do osobnej starostlivosti matky, ako aj výrokom o úprave styku otca s mal. O., sa odvolací súd nezaoberal, pretože proti týmto výrokom odvolanie nesmerovalo a tak v týchto častiach rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť. Predmetom preskúmania odvolacím súdom je len výrok o výživnom na mal. O. zo strany otca a o zročnom výživnom.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní otcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z daného titulu si odvolací súd osvojuje dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle §219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa vykonal riadne dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1,2 O.s.p.) a pri posudzovaní osobných, zárobkových a majetkových pomerov otca mal. O. postupoval v zmysle hore uvedených zákonných ustanovení Zákona o rodine.

Z obsahu spisu vyplýva, že otec mal. O. je od 18.10.2014 nezamestnaný, je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bánovce nad Bebravou, poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur. Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa je však zrejmé, že otec bol do 30.09.2013 zamestnaný v spoločnosti Z. W. s.r.o. O. nad O., pričom zamestnávateľ s ním ukončil pracovný pomer okamžitým skončením pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce pre závažné porušovanie pracovnej disciplíny. Tieto skutočnosti vyplývajú nielen z výsluchu matky na pojednávaní pred súdom prvého stupňa, ale aj z potvrdenia tohto zamestnávateľa otca. V danom prípade preto bolo potrebné vychádzať zo zásady tzv. potenciality príjmu, t.j. z príjmu otca, ktorý dosahoval u posledného zamestnávateľa a ktorý s ním skončil pracovný pomer pre porušovanie pracovnej disciplíny. Z vyjadrenia matky v konaní pred súdom prvého stupňa, ako aj z odvolania otca vyplýva, že počas trvania pracovného pomeru u posledného zamestnávateľa dosahoval príjem 400 eur mesačne. Skutočnosť, že zamestnávateľ s otcom ukončil pracovný pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny je potrebné vyhodnotiť ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania. Z obsahu spisu taktiež vyplýva, že otec už dlhodobo bez ohľadu na to, či bol zamestnaný, resp. vedený ako uchádzač v evidencii nezamestnaných, vôbec neplatí výživné na mal. O., čo svedčí o jeho nezodpovednom prístupe k mal. dieťaťu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu s prihliadnutím k príjmu, ktorý otec dosahoval u posledného zamestnávateľa v sume 400 eur mesačne a k tomu, že otec okrem mal. O. nemá inú vyživovaciu povinnosť, je v jeho schopnostiach a možnostiach plniť si vyživovaciu povinnosť k mal. O. vo výške 80 eur mesačne. Otec mal. O. je v produktívnom veku, so stredoškolským vzdelaním bez maturity, avšak nevyvíja potrebné úsilie, ktoré od neho možno požadovať, aby zabezpečil príjem na výživu mal. dieťaťa. Je potrebné zdôrazniť, že matka mal. dieťaťa je na rodičovskej dovolenke, v jej schopnostiach a možnostiach nie je zvýšiť si príjem prácou, jej jediným príjmom je rodičovský príspevok, okrem mal.

O. má ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Z uvedených dôvodov si musí vyživovaciú povinnosť k mal. O. plniť predovšetkým otec mal. dieťaťa. Pokiaľ otec v odvolaní namietal, že má pochybnosti o svojom otcovstve k mal. O., k tomu je potrebné uviesť, že otcovstvo k mal. O. bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov pred matričným úradom a preto platí, že otec je otcom mal. O.. Odvolacia námietka otca je z tohto dôvodu vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti voči mal. O. bez právneho významu.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o výživnom a vo výroku o zročnom výživnom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.